

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715200038
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2715200038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679 proti odporcovi: X. R., R.. X.X.XXXX, D. D. XXX, D., občan SR, zast. súdom ustanovenou opatrovníčkou C. J., zamestnankyňou Okresného súdu Senica, o zaplatenie 588,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 497,70 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne zo sumy 497,70 eur od 13.2.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 69 eur a náhradu iných trov konania v sume 23 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na súd dňa 7.1.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 588,16 eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 588,16 eur od 18.12.2014 do zaplatenia z titulu nesplateného revolvingového úveru, vyčíslený ročný úrok z omeškania 27,12 eur (zo sumy 612,16 eur za obdobie od 13.2.2014 do 17.12.2014) a trovy konania.

Súdu sa nepodarilo zistiť aktuálnu adresu, na ktorej sa odporca zdržiava alebo aspoň si preberá zásielky, preto mu súd ustanovil opatrovníka uznesením č. k. 7C/4/2015-55 zo dňa 22.9.2015. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2015.

Súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou zo dňa 30.7.2013, úverovými zmluvnými podmienkami, predžalobnou výzvou na zaplatenie zo dňa 27.11.2014, kartou klienta, pravidlami programu odmien, písomným vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľa, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Home Credit Slovakia, a.s. uzatvoril s odporcom dňa 30.7.2013 úverovú zmluvu č. 6307064372, ktorej súčasťou sú na predtlačenej formulári voľným okom ľažko čitateľné úverové zmluvné podmienky. Navrhovateľ mu poskytol úverový rámec 500 eur a tento sa ho zaviazal splácať v mesačných splátkach 4% z dlžnej čiastky, vždy k 20. dňu v mesiaci. Na prvej strane zmluvy je uvedená ročná úroková sadzba 26,28 %, 11,88%. Úverová zmluva je riadne podpísaná obomi zmluvnými stranami. Z výpisu z karty klienta vyplýva, že k prvému čerpaniu úveru došlo dňa 30.7.2013, preto sa prvá splátka stala splatnou dňa 20.8.2013.

V zmluve je dopisované len meno a priezvisko odporcu, rodné číslo, číslo OP, rodinný stav, štátna príslušnosť, telef. číslo, bydlisko, zamestnávateľ, výška mesačnej splátky v percentách a výška úverového rámca, typ úveru, číslo zmluvy.

V dolnej časti zmluvy je v predtlačnej forme uvedené, že „neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky a že dolu podpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že je s nimi oboznámený, sú mu ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.“ Zmluva je riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami.

Z obsahu úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (na ktoré sa navrhovateľ odvoláva) súd zistil, že tieto sú na predtlačnom formulári písané malými písmenami, ťažko čitateľné voľným okom a nie sú v nich dojednané žiadne individuálne podmienky. Z navrhovateľom doložených úverových zmluvných podmienok súd zistil, že sú vyhotovené na predtlačnom formulári a je v nich uvedené, že sú zmluvnými podmienkami v zmysle v zmysle § 273 Obchodného zákonníka.

V Hlave 5, §1 zmluvných podmienok je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve, pričom prvú splátku hradí klient v mesiaci nasledujúcom o mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie. Ďalej v § 3 je uvedené, že úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. V § 6 je uvedené, že klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poplatkových služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom poplatkov a odmien spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti.

V Hlave 6, §7 zmluvných podmienok je uvedené, že „Klient a spoločnosť sa dohodli, že spoločnosť je oprávnená Sadzobník jednostranne meniť s tým, že je povinná klientovi zmenu oznámiť vopred. Súhlas so zmenou sadzobníka poplatkov a odmien klient vyjadrí uskutočnením transakcie v období po účinnosti zmeny.“

V Hlave 9, §5 zmluvných podmienok je uvedené, že „spoločnosť a klient v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka v nadväznosti na obchodno-právny vzťah vyplývajúci z úverovej zmluvy vzájomnou dohodou určili, že záväzkový vzťah, ktorého predmetom je VIČ podľa ÚZ sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka.“

Z obsahu platobnej histórie mal súd preukázané, že odporca v rámci poskytnutého úverového rámca vyčerpal od navrhovateľa celkovo sumu 497,70 eur a doposiaľ z vyčerpanej sumy nič nesplatil. Z obsahu splátkového kalendára súd zistil, že odporca nesplácal splátky riadne a včas, dostal sa do omeškania, preto spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. zosplánila úver a listom zo dňa 23.1.2014 vyzval odporcu zaplatiť mu celý úver 588,16 eur do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Výzva na splatenie bola pre odporcu daná na poštovú prepravu, čo navrhovateľ preukázal poštovým podacím hárkom.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), až d), zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o

spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1,3,4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Ustanovenia zákona č. 126/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

Podľa 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného k 13.2.2014 (od kedy súd priznal úrok z omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom sporu je zaplatenie sumy 588,16 eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 588,16 eur od 18.12.2014 do zaplatenia z titulu nesplateného revolvingového úveru, vyčíslený ročný úrok z omeškania 27,12 eur.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len časti. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Winterova 7, Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „Home Credit Slovakia, a.s.“) je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, odporca je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Právny vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou na poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 30.7.2013 súd posudzoval podľa zákona č. 126/2010 Z.z. platného v čase uzatvorenia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade zák. č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou (Obchodný zákonník) a je nevyhnutné právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd mal preukázané, že pri uzatvorení zmluvy bol poskytnutí odporcovi úverový rámec 500 eur.

Ide tu o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky (ako súčasť zmluvy s miniatúrnymi písmenkami) mala spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporkyne, pričom tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohla ovplyvniť ani neovplyvnila a teda „dohoda“ v rámci zmluvnej voľnosti strán bola daná do zmluvy o úvere na predtlačí vyhotovenej veriteľom. Odporca mal síce možnosť sa s ním oboznámiť pred podpísaním zmluvy, ale nemohol ju individuálne vyjednať. Pri týchto záveroch sa súd zaoberal platnosťou predmetnej zmluvy.

V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/ EHS sa súd zaoberal otázkou, či spotrebiteľská zmluva, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či neobsahuje neprijateľnú podmienku. Súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech strany - spotrebiteľa a odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Zákon č. 150/2004 Z.z. (ďalej len „novela“), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“) zakotvil do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ. Uvedenou novelou, ktorá nadobudla účinnosť 1. apríla 2004 (s výnimkou § 60, ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2004), boli zosúladené s našim právnym poriadkom niektoré právne akty Európskych spoločenstiev a EÚ, v oblasti spotrebiteľského práva Smernica Rady 93//13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej význam spočíva v ochrane spotrebiteľa v EÚ a jej zmyslom je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Novela zaviedla do prvej časti Občianskeho zákonníka (Všeobecné ustanovenia) piatu hlavu pod názvom Spotrebiteľské zmluvy. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, spotrebiteľské zmluvy možno nazvať aj zmluvami adhéznymi, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy (oferent) vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie.

Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, boli upravené ďalšími novelami Občianskeho zákonníka. Systém ochrany uvedený Smernicou je založený na idej, že spotrebiteľ je v slabom postavení voči predajcovi alebo dodávateľovi vo veci práva vyjednávať a jeho úrovne znalostí. To vedie k tomu, že spotrebiteľ odsúhlasí predajcom alebo dodávateľom vopred skoncipované podmienky bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Pre ochranu spotrebiteľa je preto v článku 6 Smernice premietnutý záväzok pre členské štáty EÚ, ktorý od nich vyžaduje, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce. Podľa článku 7 Smernice možno stanoviť vo vnútorných právnych poriadkoch a zabezpečiť primerané a účinné prostriedky, ktoré majú zabrániť súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov, ak podľa Čl. 3 Smernice, spôsobujú zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú nekalé, ak napriek požiadavke dôvery spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na ujmu spotrebiteľa, čo je premietnuté do ustanovenia § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi pôvodným veriteľom a odporcom v nadväznosti na čl. 6 ods. 1 Smernice tak, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka") pod následkom ich neplatnosti podľa § 54 ods. 5 OZ. Pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 Smernice ten ustanovuje, aby bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia čl. 7, že nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Podľa platnej judikatúry Súdneho dvora EÚ (napríklad Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-243/08 - Pannon GSM Zrt.proti Erzsébet Sustikné Győrfi alebo Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocio Murciano Quintero) je súd oprávnený skúmať zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offio, aby sa dosiahla faktická rovnosť zásahom vonkajším zásahom.

Na základe preskúmania úverovej zmluvy z 30.7.2013 súd dospel k záveru, že celá zmluva je postavená na „dohode“ zmluvných strán, čo sa uvádza v ustanovení zmluvy podľa jej Hlavy 9, § 5 úverových podmienok, podľa ktorého strany prejavili vôľu, aby sa ich právne vzťahy riadili príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Za neplatné zmluvné dojednanie o tom, že sa právne vzťahy budú riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka súd považuje z dôvodu rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 OZ a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, nakoľko je zrejmé, že je zneužitím silnejšieho postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi tým, že mu vnútil bez individuálneho dojednania podmienky zmluvy dané do zmluvy dodávateľom, ktoré mohol spotrebiteľ buď ako celok prijať alebo odmietnuť. Dodávateľ sa správal pri predkladaní zmluvy odporcovi ako profesionál, podnikateľ, ktorý ovláda na rozdiel od spotrebiteľa obchodné právo a využil ho stanovením prísnejších podmienok vo svoj prospech oproti spotrebiteľovi, neznačnému práva. Pri posudzovaní neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky súd vyvodil, že došlo k porušeniu zmluvnej slobody a rovnosti zmluvných strán medzi účastníkmi v neprospech spotrebiteľa. Dohodu o voľbe práva súd preto považoval s poukazom na § 53 ods. 1 ods. 1 OZ za ustanovenie v spotrebiteľskej

zmluve, spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a za podmienku pre spotrebiteľa neprijateľnú, poškodzujúcu ho a tiež v zmysle § 53 ods. 5 OZ za neplatnú, porušujúcu podľa § 54 ods. 1 OZ zákon v tejto časti, odchýliac sa v zmluvnej podmienke od tohto zákonného ustanovenia v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho nastal stav, že spotrebiteľ sa vopred vzdal svojich práv, ktoré mu priznávajú na jeho ochranu Občiansky zákonník a občianskoprávne predpisy, zhoršujúc si cez zmluvné podmienky stanovené dodávateľom svoje zmluvné postavenie. Súd si taktiež ustálil, že úverové zmluvné podmienky neboli individuálne dojedané (práve pre ich formulárovú podobu v celom rozsahu) a navrhovateľ nepreukázal opak .

Súd okrem už vyššie uvedeného posudzujúc obsah úverových zmluvných podmienok a dolnej časti na úverovej zmluve dospel ďalej k záveru, že úverové podmienky sú písané veľmi malým písmom, ktoré je ťažko čitateľné voľným okom; sú len predtlačенou formou neobsahujúcou osobitnú vôľu odporcu, či s nimi súhlasí. Z obsahu zmluvných podmienok súdu vyplýva, že je v nich len odkaz na sadzobník poplatkov a je tu uvedená zmluvná pokuta vymedzená bez toho, že by bola výsledkom dohody zmluvných strán. Súd si takto malé nečitateľné písmo vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku navrhovateľa odvolávajúc sa na nález ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 342/09 z 15.6.2009 a preto i dohodu o zmluvnej pokute za neplatnú. Takéto konanie navrhovateľa spočívajúce v tom, že len dal odporkyni podpísať zmluvné podmienky bez individuálneho dojednanie a len v podmienkach odkazoval na nejaký sadzobník poplatkov súd hodní (vychádzajúc z postavenia spotrebiteľa) za rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 OZ. Takto uzatvorenú úverovú zmluvu s predtlačенým formulárom zmluvných podmienok bez konkrétnej špecifikácie neskôr započítavaných úrokov a poplatkov súd kvalifikuje za právny úkon neplatný v zmysle § 37 ods. 1 OZ pre jeho nedostatočnú zrozumiteľnosť v časti poplatkov, úrokov z úveru, pokút, zmluvných pokút.

Súd mal v konaní preukázané, že odporca u navrhovateľa vyčerpal finančné prostriedky v celkovej sume 497,70 eur a nesplatil ani časť z predmetnej sumy. Keďže súd vyššie uvádzanú zmluvu vyhodnotil ako absolútne neplatnú a mal preukázané reálne poskytnutie finančných prostriedkov odporcovi navrhovateľom, súd skúmal otázku možnosti bezdôvodného obohatenia sa odporcom. Nakoľko odporca z vyčerpanej sumy 497,70 eur nič nezaplatil, bezdôvodne sa obohatil práve o túto sumu, ktorú aj uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi. Súd priznal navrhovateľovi aj správne uplatnený zákonný úrok z omeškania 5,25 % z dlžnej sumy 497,70 eur od 13.2.2014, kedy sa odporca dostal do omeškania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vychádzajúc z čistého úspechu navrhovateľa v sume 62 % (Výpočet čistého úspechu navrhovateľa je nasledovný: $497,70 \times 100 / \text{deleno } 615,28 = 80,89\%$ ako úspech navrhovateľa; $100 - 80,89 = 19,11\%$ ako úspech odporcu. Čistý úspech navrhovateľa je $80,89\% - 19,11\% = 61,78$, zaokrúhlene 62 %) . Súd navrhovateľovi v konaní priznal náhradu iných trov konania v sume 23 eur (62% z zaplateného súdneho poplatku za návrh 36,50 eur=22,63, zaokrúhlene 23 eur) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 69 eur vrátane DPH (62 % z trov právneho zastúpenia 110,93 eur=68,77, zaokrúhlene 69 eur). Právny zástupca navrhovateľa si správne vyčíslil odmenu za jeden úkon právnej služby v sume 38,18 eur. Súd priznal právnenmu zástupcovi navrhovateľa: 1/ odmenu za úkony právnej služby 2 x 38,18 eur a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na súd ; 2/ režijný paušál za r. 2014: 2x 8,04 eur; 3/ 20 % DPH z súčtu súm z bodov 1/,2/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia

jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.